Fine Mechanics

Sept 10, 2014 – Jan 17, 2015

Curators:
Eyal Danon and Udi Edelman
Participating artists:
Yael Frank, Tzion Avraham Hazan, Uri Katzenstein, Avi and Mika Milgrom, Meir Tati and Søren Dahlgaard, Tzzazit - Eili Levy and Uri Levinson

As abstract technology, and its physical presence in machines and devices, becomes increasingly more complex and sophisticated, it becomes progressively more incomprehensible to us. Technology is what we use to touch the world and move in it – what we use to see, hear, and feel. However, the more accessible and influential technology becomes, the more hidden from our eyes its operating principles become. In the past we were able to understand the operating principles of machines and devices, but if we were to open up a contemporary technological device and examine its innards, it is reasonable to assume that we would not be able to identify the parts or know their function.

Fine Mechanics is the first step in long-term process, the essence of which is ongoing engagement with different practices and approaches to using technology in art. The exhibition also marks the establishment of a group of artists who will operate in a creative and research setting in the FabLab, and strive to conduct critical-artistic thinking and creative processes vis-à-vis technology. The artists participating in the exhibition have been invited to work as a group and delve into questions and subjects associated with the convergence of three domains – art, society, and technology – and thus facilitate a critical-civic discourse on technology and its influences through the prism of art.

The works presented in the exhibition reveal the different approaches currently characterizing the members of the group. They present the different starting points for the processes we hope will take place within the group, and also sketch the outlines of the art-machine relationship:

Movement~ Machines have movement. This is perhaps their most prominent characteristic. They can sometimes move around a space, but even more so, something moves inside them – cogwheels, rubber rings, switches. Movement also takes place in the body of a machine, even though we do not see it. A machine's movement is always alien in the world. It is not the movement of a living body, and it is not the movement of nature. It is an engineered movement, movement that has been organized by human beings, even if only few can explain how. It is movement that in the main creates possibility or ability in the world: the possibility of moving from place to place, of building and destroying, of preserving or terminating life. At the same time, it also creates meaning for the world, relationships between humans, and between humans and the world, and therein lies its fascination.

Seduction~ Machines are unendurably seductive to human beings. They are the promise of coming closer to the sun, of living forever.

Sound~ The sound of a machine is a byproduct of its operation and movement. This sound, too, has already become established as tradition. A clicking sound accompanies taking pictures with cellular devices as well, and a vehicle without the sound of an engine is suspicious and strange to us. The sound of a machine is a language.

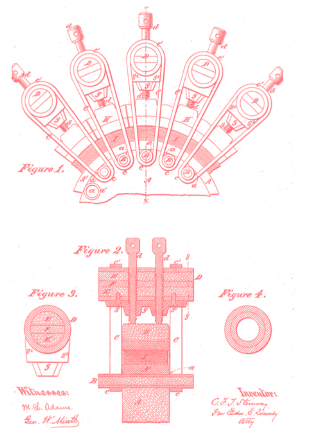

Futurism~ The new futurism is not satisfied with a description of life in the present and of an imagined and utopian future; it uses technological components and ideas as some of the physical tools and materials of the artistic work itself, and subjugates them in order to examine dystopian edges and possibilities.

Code~ Every machine has an operating code embedded within it. In a simple machine, the code is the choreography of possible movements; in a complex machine, it is the digital layer spreading throughout and along the flesh and skin of the machine. This code can also malfunction, change, tear, and mix. A machine that "goes out of control", goes out of the control of the code. It breaks free from the unnatural limitations of the mechanism, and draws closer to the elemental nature of the material. "Code" also serves as a metaphor for the operation of other systems, not necessarily machines. Social or political systems, for instance, operate in accordance with a

Continues on the last page

מכניקה עדינה

10 בספטמבר 2014 – 17 בינואר 2015

אוצרים: איל דנון ואודי אדלמן
אמנים משתתפים: ציון אברהם חזן, מאיר טאטי וסורן דהלגארד, אבי ומיקה מילגרום, יעל פרנק, אורי קצנשטיין, תזזית – אורי לוינסון ואילי לוי

ככל שהטכנולוגיה המופשטת ונוכחותה הפיזית במכונה ובמכשיר נעשות מורכבות ומשוכללות יותר, כך היא מובנת לנו פחות. הטכנולוגיה היא מה שדרכו אנחנו זזים ונוגעים בעולם – מה שמשמש אותנו כדי לראות, לשמוע ולחוש. אלא שככל שהטכנולוגיה זמינה יותר ומשפיעה יותר, עקרונות פעולתה הולכים ומסתתרים מעינינו. את עקרונות הפעולה של המכשירים הישנים יכולנו להבין, אבל אם נפתח מכשיר טכנולוגי עכשווי ונבחן את קרביו, סביר להניח שלא נוכל לזהות את החלקים או לדעת מה תפקידם.

התערוכה "מכניקה עדינה" היא נקודת פתיחה לתהליך ארוך טווח, שעיקרו עיסוק מתמשך בפרקטיקות ובגישות שונות כלפי השימוש בטכנולוגיה באמנות. היא מציינת גם את הקמתה של קבוצת אמנים שתפעל במסגרת יצירתית ומחקרית במעבדת ה-FabLab, ותשאף לקיים תהליכי חשיבה ויצירה אמנותיים-ביקורתיים כלפי הטכנולוגיה. האמנים המשתתפים בתערוכה הוזמנו לפעול כקבוצה מתוך שאיפה להעמיק בשאלות ובנושאים הקשורים לנקודת החיבור בין שלושה תחומים – אמנות, חברה וטכנולוגיה – ובכך לאפשר שיח ביקורתי-אזרחי על הטכנולוגיה ועל השפעותיה מבעד לפריזמה של האמנות.

העבודות המוצגות בתערוכה חושפות את הגישות השונות המאפיינות כיום את חברי הקבוצה. הן מציגות את נקודות הפתיחה השונות לתהליכים שאנו מקווים שיתרחשו במסגרת הקבוצה, ולצד זאת משרטטות את קווי המתאר ליחסי אמנות-מכונה.

تقنيّة دقيقة

١٠ أيلول ٢٠١٤ – ١٧ كانون الثاني ٢٠١٥

أمناء المعرض: ايال دانون واودي إيدلمان
فنانون مشاركون: تسيون حازن، مئير تاتي وسورن دهلجارد، آفي وميكا ميلغروم، ياعيل فرانك، أوري كاتزينشطاين، تزازيت – أوري ليفنسون وايالي ليفي

كلما أصبحت التكنولوجيا المجرّدة ووجودها الفعليّ في الآلة أكثر تعقيدا وتطورا، هكذا أصبحت أقل وضوحا بالنسبة لنا. التكنولوجيا هي منفذنا للعالم، نتحرك من خلالها ونتلمسه- تساعدنا كي نرى، نسمع ونشعر. ولكن كلما بدا أن التكنولوجيا متاحة على نطاق أكبر وأكثر تأثيرا، كلما أختفت أسس تشغيلها عن الأنظار. كان بإستطاعتنا أن نفهم مبادئ تشغيل الآلات القديمة، ولكن إذا قمت بفتح جهاز تكنولوجي معاصر وتفحّص محتوياته، فمن المحتمل انك ستعجز عن تحديد الأجزاء ومعرفة دورها.

معرض "التقنيّة الدقيقة" هو نقطة البداية لعمليّة طويلة الأجل، هدفها تناول مستمر للنهج والممارسات المختلفة المتعلقة بإستخدام التكنولوجيا في الفنّ. وهو ايضا تدشين لإنشاء مجموعة من الفنانين المبدعين التي ستعمل في إطار مُختبر الأبحاث FabLab، ساعيّة لإحداث صيرورات تفكير إبداعيّ وإنتاج فنيّ-نقديّ فيما يتعلق بالتكنولوجيا. لقد دُعيّ الفنانين المشاركين في المعرض للعمل كفريق واحد بهدف التعمّق بالأسئلة والقضايا المتعلقة بنقطة تلاقي المجالات الثلاثة - الفنّ والمجتمع والتكنولوجيا - وبهذا السماح بإنتاج خطاب نقديّ-مدنيّ عن التكنولوجيا وآثارها من خلال منظور فنيّ.

تكشف الأعمال المعروضة عن المناهج المختلفة التي تُميِّز اليوم أعضاء المجموعة. هم يقدمون نقاط انطلاق مختلفة للعمليات التي نأمل أن تجري داخل الجماعة، وجنبا إلى جنب يرسمون الخطوط العريضة للعلاقات الفنيّة-الآلاتيّة:

حركة~ للآلات حركة. قد تكون هذه الميزة الأكثر بروزا. في بعض الأحيان يُمكنها أن تتحرك في المساحة، ولكن أكثر من ذلَك، فهناك ما يتحرك فيها - دواليب، أربطة مطاطيّة، ومفتايح كهربائيّة. هنالك حركة داخل الجهاز، حتى لو كنا لا نراها. لدوما ما كانت حركة الآلة غريبة عن العالم الخارجيّ. فهي ليست حركة الجسم الحيّ وليست حركةِ الطبيعة. إنها حركة مُصّممة، يَضبطُ ايقاعها الإنسان، حتى لو كان الأقلاء فقط من بإستطاعتهم شرحها. انها حركة غالبا ما تنتج إمكانية أو قدرة في العالم: إمكانية الانتقال من مكان إلى مكان، ا لبنا ء والتد مير، ا لحفا ظ على الحياة أو تدميرها. في نفس الوقت أيضا فهي تخلق معنى للعالم والعلاقات بين الإنسان والعالم وبين الناس بعضها بعضا، وبهذا يكمن سحرها.

إغراء~ إغراء الآلة، هو إغراء من الصعب على الإنسان مقاومته. وعد بالاقتراب من الشمس، والعيش إلى الأبد.

صوت~ صوت الجهاز هو نتاج ثانويّ لعمله وحركته. حتى هذا الصوت تأسّس بالفعل وتحوّلَ إلى تقلَيد. صوت لوحة المفاتيح يُرافق التقاط صورة بواسطة الجهاز المحمول، وسيارة لا يصدر عن مُحركها ضجيجا تبدو لنا مشبوهة وغريبة. صوت الآلة هو لغة.

مستقبليّة~ المستقبليّة الجديدة لا تكتفِ بوصف الحياة الحاليّة والمستقبل الوهميّ والمثاليّ؛ بل انها تستخدم مكونات وأفكار تكنولوجيّة كجزء من الأدوات والمواد الماديّة للانتاج ذاته، ويوظِّفهم في دراسة الغايات والاحتمالات الخياليّة الأكثر شؤما.

نظام تشغيل~ لكل آلة نظام تشغيل خاص بها. نظام تشغيِل الآلة البسيطة عبارة عن تصميم للحركات المُمكنة؛ أما في الآلة المركّبة فهو عبارة عن الطبقة الرقميّة التي تنتشر في الداخل، على طول لحم وجلد الآلة. من الممكن ان يختل نظام التشغيل ايضا – ان يتغيّر، ان يتمزق، وان يتهجّن. الآلة التي "تخرج عن نطاق السيطرة" تخرج عن سيطرة نظم التشغيل. تتحرّر من القيود الغير طبيعيّة للنسق وتقترب من الطبيعة الأوليّة للمادة. يُستخدم نظام التشغيل كذلك كرمز لنشاط أنظمة أخرى، ليس بالضرورة من

تتمة في الصفحة التالية

ת נ ו ע ה

למכונות יש תנועה. זה אולי המאפיין הבולט ביותר שלהן. לפעמים הן יכולות לזוז במרחב, אבל יותר מזה, משהו זז בתוכן – גלגלי שיניים, גומיות, מתגים. תנועה מתקיימת בתוך גוף המכונה גם אם איננו רואים אותה. תנועת המכונה תמיד זרה לעולם. היא אינה תנועת גוף חי ואינה תנועת הטבע. זוהי תנועה מהונדסת, תנועה שאורגנה בידי האדם, גם אם רק מעטים יודעים להסביר כיצד. זו תנועה שעל-פי רוב מייצרת אפשרות או יכולת בעולם: האפשרות לנוע ממקום למקום, לבנות ולהרוס, לשמר חיים או לחסלם. לצד זאת היא מייצרת גם מובן לעולם, יחסים בין אדם לעולם ובין אדם לאדם, ובזה קסמה.

ק ו ל

קולה של המכונה הוא תוצר לוואי של פעולתה ותנועתה. גם הקול הזה כבר התבסס והיה למסורת. צליל הנקישה מלווה גם את הצילום במכשיר הסלולרי, וכלי רכב בלא רעש מנוע חשוד ומשונה בעינינו. רחש המכונה הוא שפה.

ה י ק ס מ ו ת

הקושי להבין את הטכנולוגיה, ולצדו המובן שהמכונה מחוללת בעולם, יוצר היקסמות. הטכנולוגיה והמכונה הן יצירות שמימיות – לפחות עד למכונה החדשה הבאה.

ק ו ד

לכל מכונה יש קוד פעולה הטבוע בה. במכונה פשוטה, הקוד הוא כוריאוגרפיית התנועה האפשרית; במכונה המורכבת הוא הרובד הדיגיטלי הנפרש בפנים, לאורך בשר המכונה ועור המכונה. הקוד הזה יכול גם להשתבש – להשתנות, להיקרע, להתערבב. המכונה ה"יוצאת משליטה" יוצאת משליטת הקוד. היא משתחררת מן המגבלות הלא-טבעיות של המנגנון ומתקרבת לטבע היסודי של החומר. ה"קוד" משמש גם מטאפורה לפעולתן של מערכות אחרות, לאו דווקא של מכונות. מערכות חברתיות או פוליטיות, לדוגמה, פועלות על-פי קוד הפעלה מסוים. האם הציונות היא הקוד של החברה הישראלית?

פ י ת ו י

פיתוי המכונה קשה מנשוא לאדם. זו ההבטחה להתקרב לשמש, לחיות לנצח.

פ ו ט ו ר י ז ם

הפוטוריזם החדש אינו מסתפק בתיאור של החיים העכשוויים ושל העתיד המדומיין והאוטופי; הוא משתמש ברכיבים וברעיונות טכנולוגיים כחלק מן הכלים והחומרים הפיזיים של היצירה עצמה, ומשעבד אותם לבחינת הקצוות והאפשרויות הדיסטופיות.

פ ו ל י ט י ק ה

הדימוי הטכנולוגי מוחק את היחס הפוליטי, ומזמן תחתיו אוטופיה או דיסטופיה עתידניות, ובמרכזן אדם מול מכונה. האדם המדומיין הזה נתון בקרב המאסף מול המכונה; אין לו עוד פנאי לסכסוכים לאומיים. עתיד כזה אינו מן העולם הזה.

מ כ ו נ ה

מהמכשיר הפשוט, דרך הרובוט ועד הרשת. המכונה נוצרה כאמצעי וכאקסטנציה בידי האדם ולמענו. אלא שגורל המכונה חורג מזה שייעד לה האדם.

א ד מ כ ו נ ה

האדם הבא

ט כ נ ו ל ו ג י ה

הטכנולוגיה היא תנועה של התפשטות והכפלה אינסופיות. היא נוכחת כקדמה גם אם וכאשר תוצאותיה הרסניות. כשהיא הולכת יד ביד עם מגמות המזעור והמרחב הדיגיטלי, היא מתרחבת לממדים חדשים ובלתי נגמרים. היות והקִדמה היא פיזית וחומרית, היא משאירה אחריה שובל של שרידי מכונות – המכונות שהופכות בכל רגע לפסולת לנוכח ״החדש והטוב״. אין לטכנולוגיה תנועה אחרת מאשר ההתעצמות וההגברה; תנועה אחרת תתאפשר רק ברגע עתידי של השמדת וחיסול העולם כפי שאנחנו מכירים אותו.

י ש ר א ל

סטרט-אפ ניישן, המוח היהודי, חשיבה מחוץ לקופסה. אלה רק כמה מן התארים והכותרות שהחברה הישראלית אוהבת להתהדר בהם בכל הקשור ליכולותיה הטכנולוגיות. עוד סיפור מן הסיפורים שאנחנו אוהבים לספר על עצמנו. למעשה, תחום הייצוא מספר אחת של ישראל הוא סיפורים. נראטיבים. הטכנולוגיה היא סיפור נהדר משום שהיא מייצרת את האשליה של ניתוק גיאוגרפי, פוליטי, תרבותי. טכנולוגיות עכשוויות של מציאות מדומה מאפשרות ניתוק כזה. לצדו הן מאפשרות את אשליית החיבור לגיאוגרפיות אחרות השוכנות הרחק מכאן, מערבה מכאן. הטכנולוגיה מחוברת למפעל הישראלי של כיבוש ונישול לא רק משום שהיא מאפשרת את העליונות הצבאית והכלכלית, אלא בעיקר כי היא מאפשרת לנו לספר לעצמנו עוד סיפורים מנותקים מן ההקשר ומן המציאות.

מ ע ב ד ה

האמנות היא מעבדה ביקורתית לטכנולוגיה. האמן מדען.

ח ד ש נ ו ת

חדשנות וטכנולוגיה כרוכות זו בזו, אך לא כל התפתחות טכנולוגית היא חדשנות. יתרה מכך, אנחנו נוטים לייחס לטכנולוגיה את הפוטנציאל ליצירת שינויים תרבותיים וחברתיים – מהפכות, אפילו – אף שיכולתה לעשות זאת תלויה באופן שבו היא נתפשת על-ידי החברה, כמו גם ביכולתה לשכנע מספר גדול מספיק של אנשים להשתמש בה. כך או כך, השאלה המרכזית לגבי הפוטנציאל המהפכני של הטכנולוגיה אינה נוגעת לשימוש שנעשה בה, אלא לזהותו של מי ששולט בה. כדי להבין אם טכנולוגיה יכולה ליצור חדשנות אנחנו צריכים ללכת מעבר לשאלות המוכרות של ״איך זה עובד?״ או ״מה זה עושה?״ ולהתחיל לשאול ״של מי זה?״ או ״את מי זה משרת?

particular operating code. Is Zionism the code of Israeli society?

Fascination~ The difficulty of understanding technology, coupled with the meaning machines create in the world, creates fascination. Technology and machine are divine creations – at least until the next new machine.

Politics~ The technological image erases political relations, and invites in its place a futuristic utopia or dystopia with human vs. machine at their center. This imagined human is waging a fighting retreat against the machine; he no longer has time for national conflicts. This kind of future is not of this world.

Israel~ Startup nation, the Jewish brain, thinking outside the box. These are but a few of the titles and labels Israeli society likes to boast with regard to its technological capabilities. Another of the stories we like to tell about ourselves. In fact, Israel's number one export is stories. Narratives. Technology is a wonderful story because it creates the illusion of geographic, political, and cultural isolation. Contemporary virtual reality technologies facilitate this kind of isolation. They also enable the illusion of connections with other geographies far away from here, west of here. Technology is connected to the Israeli enterprise of occupation and expropriation, not only because it enables military and economic superiority, but especially because it allows us to tell ourselves more stories that are disconnected from context and reality.

Lab~ Art is a critical laboratory for technology. The artist scientist.

Machine~ From the simple device, through the robot, to the web. The machine was created as a means and an extension by and for human beings. But the fate of the machine is deviating from the fate designated for it by humans.

Technology~ Technology is a movement of infinite expansion and multiplication. It is present as progress even if and when its results are destructive. When it goes hand in hand with miniaturization trends and the digital space, it expands to new and endless dimensions. Since progress is physical and material, it leaves in its wake a trail of machine scraps – machines that at every moment become waste when they are supplanted by "the new and the good". Technology has no movement other than intensification and amplification; other movement will only be possible in a future moment of the destruction and annihilation of the world as we know it.

Manmachine~ The next human being.

Innovation~ Innovation and technology are intertwined, but not every technological development is innovation. Moreover, we tend to ascribe to technology the potential to create cultural and social change – even revolutions – even though its ability to do so depends on how society perceives it, and on its ability to persuade a sufficiently large number of people to use it. Either way, the key question regarding technology's revolutionary potential does not concern the use made of it, but the identity of those controlling it. To understand if technology can create innovation, we need to go beyond the familiar questions of "how does it work?" or "what does it do?", and start asking "whose is it?", or "who does it serve?"

عالم الآلات. نُظم اجتماعية أو سياسيّة، على سبيل المثال، إعمال وفق نظم تشغيل محددة. هل يمكنٍ، مثلاً، النظر إلى الصهيونية بكونها نظام تشغيل المجتمع الاسرائيلي؟

سحر~ صعوبة فهم التكنولوجيا، إلى جانب المعاني التي تُغيّرها الآلات في العالم، يخلقُ سحرا. التكنولوجيا والآلة هي عبارة عن أعمالَ سماويّة - على الأقل حتى ظهور الآلة الجديدة القادمة.

السياسة~ تمحو استعارة التكنولوجيا العلاقة السياسيّة، وتحفر اسفلها يوتوبيا مستقبلية أو واقع خياليّ مرير، يقف في مركزه الانسان أمام الآلة. يعيش هذا الشخص الوهميّ معركة ضد الآلة؛ ليس لديه وقت للصراعات القوميّة. مُستقبل كهذا لا يمتّ بصلة إلى هذا العالم.

إسرائيل~ أمّة الستارت-اب، العقل اليهودي، و"التفكير خارج الصندوق". هذه ليستٍ سوى بضع من الصفات والعناوين التي يُحِّب المُجتمع الإسرائيلي التفاخر بها في كل ما يتعلق بقدراته التكنولوجيّة. قصة أخرى من مجموع القصص التي نُحِّب أن نقنع فيها أنفسنا. في الواقع، فإن مجال التصدير الأول في إسرائيل هو القصص. الروايات. التكنولوجيا هيٍ قصة رائعة لأنّها تنسجُ فقاعة الفصل الجغرافيّ والسياسيّ والثقافي. تقنيّة معاصرة لواقع افتراضي تسمح بانفصال من هذا النوع. إلى جانبه فهي تسمح بخلق وهم تواصل وجغرافيات اخرى بعيدة عن هنا، غربا. ان التكنولوجيا هي حلقة وصل هامة في سلسلة الاحتلال والسلب الإسرائيليين، ليس فقط لأنها تسمحِ بتفوق عسكريّ واقتصاديّ، ولكن أساٍسا لأنها تُتيح لنا امكانية ان نسرد لأنفسنا قصصاً لا تمت للواقع والسياق بصلة.

المختبر~ الفنّ هو مختبر نقديّ للتكنولوجيا. الفنان العالِم.

الآلة~ من الجهاز البسيط، عبر الروبوت (الرجل الآلي) وحتى شبكة الانترنت. تم إنشاء الآلة كأداة وكإمتداد بيد الانسان ومن أجله. لكن مصير الآلة ينحرف عن ذاك الذي رسمه لها الانسان.
تكنولوجيا~ التكنولوجيا هي حركة توّسع ومضاعفة لا نهائيّة. تظهر كحالة تقدّم حتى وإن كانت نتائجها مُدمِّرة. عندما تسير جنبا إلى جنب مع نزعات التصغير والفضاء الرقميّ، فهي تتوسّع إلى أبعاد جديدة وغير مُنتهيّة. بما ان التقدّم هو فعليّ وماديّ، فهي تترك وراءها ذيلا من الآلات المتبقية - الآلات التي تتحوّل في كل لحظة إلى قمامة امام ظهور مستمر "للجديد والجيد". لا تملك التكنولوجيا اية حركة اخرى فيما عدا أن تشتدّ وتزدادُ قوّة؛ اية حركة اخرى ستكون ممكنة فقط في لحظة مُستقبليّة من إبادة وتدمير العالم كما نعرفه.

انسان-آلة~ هو الانسان مستقبلاً.

الابتكار~ الابتكار والتكنولوجيا متعلقان بعضهما ببعض، ولكن ليس كل التطور تكنولوجي هو عبارة عن ابتكار. وعلاوةٍ على ذلك، فإننا نميل إلى الضفاء على التكنولوجيا قدرة خلق التغيرات الاجتماعية والثقافية - الثورات، حتى – بالرغم من ام قدرتها على القيام بذلك تعتمد على الشكل الذي ينظر من خلاله الناس اليها وكذلك قدرتها على إقناع عدد كاف كبير من الناس لاستخدامها. وفي كلتا الحالتين، فإن السؤال الرئيسي حول الإمكانيات الثورية للتكنولوجيا لا يتعلق بكيفيّة استخدامها، ولكن هوية الذي يسيطر عليها. لفهم ما إذا كانت التكنولوجيا قادرة على التجديد فنحن بحاجة إلى أن نتجاوز الأسئلة المألوفة "كيف يعمل هذا" أو "ماذا تفعل هذه؟" وان نبدأ بسؤال "لمن هذه؟" أو "من تخدم؟".

Curators: Eyal Danon, Udi Edelman
Hebrew Editing: Asaf Schurr
Arabic Translation: Yasmeen Daher
English Translation: Margalit Rodgers
Graphic Design & Concept: Shual.com - Guy Saggee

A variety of workshops and presentations by artists and experts will take place during the exhibition as part of the process of examining the different relationships formed between art and technology. These events will be open to the general public. Details are available at the Israeli Center for Digital Art website: www.digitalartlab.org.il

The Israeli Center for Digital Art
4 Ha'Amoraim Street, P.O Box 317, Holon 5810202
Tel: 03-5568792 / Fax: 03-5580003
Opening Hours: Tue, Wed 4-8pm,
Thur 10am-2pm, Fri, Sat 10am-3pm

أمناء المعرض: ايال دانون واودي إيدلمان
تحرير لغوي للعبريّة: اساف شور
ترجمة للعربيّة: ياسمين ظاهر
ترجمة للإنجليزيّة: مرغليت رودغيرس
دعم جرافي وتصميم: غي سجي

يتخلل المعرض ورش عمل ومحاضرات لفنانين وخبراء كجزء من دراسة مختلف العلاقات التي تشكلّت بين الفن والتكنولوجيا. هذه اللقاءات ستكون مفتوحة امام الجمهور. معلومات اضافية تجدونها على موقع مركز الفنون الديجتاليّة ومن خلال المنشورات: www.digitalartlab.org.il

المركز الإسرائيليّ للفنون الديجتاليّة
شارع الأمورائيم ٤، جيسي كوهين، حولون 5810202
03-5568792 / 03-5580003
ساعات الدوام: أيام الثلاثاء والأربعاء: 16:00 - 20:00
الخميس 10:00 - 14:00, الجمعة والسبت: 10:00 - 15:00

אוצרים: איל דנון, אודי אדלמן
עריכה לשונית עברית: אסף שור
תרגום לערבית: יסמין דאהר
תרגום לאנגלית: מרגלית רודג׳רס
תפיסה גרפית ועיצוב: סטודיו שועל – גיא שגיא

במסגרת התערוכה יתקיימו סדנאות והרצאות של האמנים ושל מומחים כחלק מתהליך בחינת היחסים השונים הנרקמים בין האמנות לטכנולוגיה. מפגשים אלה יהיו פתוחים לקהל. פרטים באתר המרכז לאמנות דיגיטלית ובפרסומים: www.digitalartlab.org.il

המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית
רחוב האמוראים 4, ת.ד. 317 חולון 5810202
טל׳: 03-5568792 / פקס: 03-5580003
שעות פתיחה: ג׳, ד׳ 16:00-20:00
ה׳ 10:00-14:00 ו׳, ש׳ 10:00-15:00